

Advies nr. 11/2009 van 29 april 2009

Betreft: Advies inzake het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de uitvoering van het decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (A/2009/010)*

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (hierna de Commissie);

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het koninklijk besluit van 13 februari 2001 *ter uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna KB van 13 februari 2001);

Gelet op het verzoek om advies van Dhr. K. Peeters, Minister-president, Vlaams Minister van Institutionele hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, ontvangen op 18/03/2009;

Gelet op haar advies nr. 01/2008 van 16 januari 2008;

Gelet op het verslag van de Voorzitter;

Brengt op 29/04/2009 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Het decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*, hierna het decreet, werd op 29 oktober 2008 bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad¹. Dit decreet regelt het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer op basis van de volgende beginselen: de eenmalige gegevensopvraging, de maximale gegevensdeling tussen administraties, een gedecentraliseerde gegevensopslag, het uitbouwen van een systeem van authentieke gegevensbronnen, controle door een Vlaamse toezichtcommissie via machtigingen.

2. Thans wordt een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering *ter uitvoering van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*, hierna het ontwerp, voor advies voorgelegd. Het wordt genomen in uitvoering van artikel 4, § 1, § 2 en § 3, artikel 5, artikel 6, § 2, laatste lid, en artikel 33 van het decreet en het regelt de volgende zaken:
  - de bepaling van de procedure tot aanwijzing van authentieke gegevensbronnen, beheerd door een Vlaamse instantie;
  - de vaststelling van de authentieke gegevensbronnen, beheerd door een Federale overheid, die door de Vlaamse administratie moeten worden geraadpleegd;
  - de aanwijzing van de entiteit die tussenbeide komt bij de mededeling van gegevens uit authentieke gegevensbronnen;
  - de aanwijzing van de entiteit die het ondersteunend gebruikers- en toegangsbeheer verwezenlijkt;
  - het MAGDA-platform;
  - het MAGDA-samenwerkingsverband (artikel 5 van het decreet);
  - de inwerkingtreding van het decreet.

II. BESPREKING

Artikel 2

3. Dit artikel regelt de procedure voor de erkenning van een gegevensbron als authentieke gegevensbron. Het is echter niet duidelijk wie het initiatief tot dergelijke erkenning neemt. Is dit de Vlaamse Regering? Dient de verantwoordelijke voor de verwerking daartoe een

---

¹ Ter zake verstrekke de Commissie een advies nr. 01/2008 van 16 januari 2008.

aanvraag/dossier in? Neemt CORVE als beheerder van het MAGDA-platform het initiatief? Het zou nuttig zijn om dit nader te preciseren.

4. De erkenning gebeurt door de Vlaamse Regering. Indien de betrokken databank persoonsgegevens bevat, kan slechts tot erkenning worden overgegaan nadat het advies van het MAGDA-samenwerkingsverband en van de Vlaamse toezichtcommissie, hierna de toezichtcommissie, werd ingewonnen.
5. Het is positief dat 2 organen onafhankelijk van elkaar de merites van een gegevensbron beoordelen. Deze adviezen zijn niet bindend. De eindverantwoordelijkheid met betrekking tot de al dan niet erkenning berust dus bij de Regering, wat niet wegneemt dat haar beslissing via de gebruikelijke rechtsmiddelen kan aangevochten worden.
6. Een erkenning die ingaat tegen de verleende adviezen, dreigt hoe dan ook toepassingproblemen te veroorzaken. Indien bijvoorbeeld de adviezen negatief zijn omdat de kwaliteit van de gegevens ondermaats is, zou de toezichtcommissie systematisch de toegang tot of de mededeling van gegevens uit die gegevensbank kunnen weigeren gelet op de miskennis van artikel 4, § 1, 4°, WVP. In het kader van e-governmentprocessen hebben foutieve gegevens immers een domino-effect waarmee men, noch de overheden die een beroep willen doen op die gegevens, noch de burger die een kwalitatief hoogstaande service verwacht, een dienst bewijst.
7. Het risico bestaat dus dat de overheidsdiensten in een impasse belanden. Artikel 3 van het decreet van 18 juli 2008 verplicht hen om de gegevens die ze nodig hebben bij een authentieke gegevensbron op te vragen maar de toezichtcommissie zou de toegang kunnen weigeren.
8. Artikel 2, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat een gegevensbank slechts als authentieke bron wordt erkend als ze voldoende garanties biedt op vier domeinen, namelijk m.b.t. de kwaliteit van de gegevens, de bruikbaarheid van de gegevensbron, de operationaliteit ervan en de veiligheid. Dit zijn inderdaad pertinente basiscriteria.
9. Per domein worden een aantal criteria opgegeven aan de hand waarvan de concrete toetsing zal moeten gebeuren. M.b.t. de kwaliteit van de gegevens zijn dat: de volledigheid, de juistheid, de actualiteit, de manier waarop de kwaliteit wordt gewaarborgd, de opspoorbaarheid van de wijzigingen aan de gegevens en de bewaring van de historiek van de toegang tot de gegevens.

10. De Commissie is van oordeel dat de mate waarin er voorzien is in een kwaliteitsbewaking naar de afnemers toe, ook moet in acht genomen worden bij de beoordeling. Hiermee wordt bedoeld de mate waarin er in een systeem wordt voorzien om de afnemers op de hoogte te brengen van het feit dat een gegeven dat aan hen werd medegedeeld foutief was en inmiddels werd verbeterd.
11. Artikel 2, derde lid, van het ontwerp stelt dat het MAGDA-samenwerkingsverband bepaalt in welke mate de gegevensbron aan de hierboven opgesomde garanties moet voldoen. Hieruit leidt de Commissie af dat dit samenwerkingsverband hierop uitzonderingen kan toestaan. Dit zou dus betekenen dat een gegevensbron waarvan bijvoorbeeld de veiligheid ondermaats is, toch voor erkenning in aanmerking komt omdat het MAGDA-samenwerkingsverband dit bepaalt. De Commissie ziet niet in waarom men voor de ene authentieke bron minder veeleisend zou zijn dan voor een andere. Noch het ontwerp, noch de begeleidende nota aan de Vlaamse Regering bevatten enige indicatie in welke gevallen tot een dergelijke afwijking kan beslist worden, wat arbitraire beslissingen in de hand werkt. Het concept van de authentieke bron wordt erdoor ondermijnd.
12. Daarenboven is de toezichtcommissie, in zoverre deze advies moet verlenen, niet gebonden door de beslissing van het MAGDA-samenwerkingsverband. Als onafhankelijk orgaan zal zij de betrokken gegevensbron onder meer toetsen aan de vereisten van de WVP. Als zij bijgevolg van oordeel is dat bijvoorbeeld de veiligheid ondermaats is, zal zij normalerwijze negatief adviseren waardoor een eventuele erkenning problematisch wordt (cf. supra).
13. De Commissie merkt ten slotte op dat deze bepaling haaks staat op het eerste lid. Het feit dat het MAGDA-samenwerkingsverband zou bepalen in welke mate een gegevensbron al dan niet aan de voorwaarden moet voldoen om erkend te worden, valt niet te rijmen met de adviserende rol die het vervult m.b.t. de erkenning.
14. Rekening houdend met wat er in de hierboven vermelde punten werd aangestipt dringt de schrapping van artikel 2, derde lid, van het ontwerp zich op.

Artikel 3

15. In deze bepaling worden verantwoordelijkheden van de beheerder van een authentieke gegevensbron m.b.t. die bron opgesomd.

16. Eén daarvan bestaat in het verzorgen van de samenwerking met de gebruikers van de gegevensbron (artikel 3, eerste lid, 2°). De Commissie is van oordeel dat het een positieve zaak is dat elke verantwoordelijke van een authentieke gegevensbron wordt verplicht een geïnstitutionaliseerd overleg te organiseren met zijn gebruikers. De bedoeling is uiteindelijk dat een authentieke bron zoveel mogelijk tegemoet komt aan de behoeften van de gebruikers op het terrein. Dit veronderstelt dat de beheerder dienaangaande feedback krijgt zodat hij weet waar hij bij de uitbouw van de functionaliteiten van de gegevensbron rekening mee moet houden. Een authentieke gegevensbron is uiteindelijk niet alleen zijn eigen werkinstrument, maar het werkinstrument van alle potentiële gebruikers.
17. Krachtens artikel 3, eerste lid, 3°, staat de beheerder van een authentieke bron in voor het verzorgen van de samenwerking met andere authentieke bronnen. De Commissie is van oordeel dat het niet de verantwoordelijkheid van een beheerder is om daarvoor te zorgen. De afwezigheid van centrale sturing en coördinatie leidt onvermijdelijk tot uiteenlopende afspraken tussen de diverse beheerders, wat het stroomlijnen van de e-governmentprocessen zal bemoeilijken.
18. Het verzorgen van de samenwerking tussen de diverse authentieke gegevensbronnen is - rekening houdend met de andere bepalingen van het ontwerp, meer in de bijzonder de artikelen 6 en 8 - eerder de taak van CORVE als dienstenintegrator en beheerder van het MAGDA-platform. Uit hoofde van deze opdrachten heeft CORVE een globaal zicht, niet alleen op alle authentieke gegevensbronnen en hun specifieke eigenschappen, maar ook op de behoeften van de gebruikers van die bronnen. Bijgevolg is CORVE het best geplaatst om optimale samenwerking tot stand te brengen.
19. Vanuit het MAGDA-samenwerkingsverband zullen, gelet op zijn opdrachten², sturende impulsen uitgaan naar het MAGDA-platform en dus naar CORVE. In dit samenwerkingsverband zijn alle beleidsdomeinen vertegenwoordigd (artikel 9, § 2, van het ontwerp), dus ook alle beheerders van Vlaamse authentieke gegevensbronnen. Het is een forum waarin de bekommernissen van de diverse beheerders van authentieke bronnen in overweging kunnen genomen worden bij het uitwerken van overkoepelende voorstellen en regelingen.
20. Artikel 3, eerste lid, 7°, van het ontwerp verplicht de beheerder in het voorzien van een meldpunt waar de gebruikers van de authentieke bron onjuiste, onvolledige of onnauwkeurige gegevens kunnen signaleren.

---

² Artikel 5 van het decreet van 18 juli 2008.

21. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt in de inleiding gesteld: *"Door dit principe van gegevensdeling worden administratieve lasten en kosten voor de betrokkenen alsook de risico's op fouten en dubbel werk verminderd."* Hierbij mag niet uit het oog verloren worden dat een foutief gegeven in een authentieke bron een domino-effect kan hebben.
22. Het is dan ook positief dat, naast de interne procedures voor kwaliteitsgarantie van de gegevens, ook externe feedback wordt georganiseerd voor het geval er toch een gegeven door de mazen van het net glipt dat qua kwaliteit problematisch is. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt in de bespreking van dit artikel gewag gemaakt van het feit dat de afnemers *"verplicht"* zijn om onjuiste, onnauwkeurige of onvolledige gegevens aan dit meldpunt door te geven. Het artikel zoals het thans geformuleerd is, bevat dergelijke verplichting niet. Deze moet dus expliciet in de tekst worden opgenomen.
23. Volgens de ontwerp tekst *"verhelpt"* het meldpunt de gesignaleerde problemen. De formulering wekt de indruk dat het meldpunt gewoon een gegeven aanpast n.a.v. de melding. Het is echter niet omdat er een probleem m.b.t. een gegeven wordt gesignaleerd, dat dit ook effectief zo is. Duidelijkheidshalve wordt in de tekst beter aangegeven dat de melding wordt onderzocht en dat wordt overgegaan tot verbetering of aanvulling van het betrokken gegeven indien uit het onderzoek blijkt dat de melding gegrond is. In het licht hiervan is het ook aangewezen dat aan de afnemer die een probleem signaleerde, feedback wordt bezorgd. Wanneer deze weet dat zijn melding ernstig wordt genomen en er wordt toegelicht welk gevolg eraan werd gegeven, zal hij zich meer betrokken voelen bij de werking van de authentieke gegevensbron.
24. De vraag kan hier ook gesteld worden of het niet nuttig zou zijn om in de mogelijkheid te voorzien voor de burger om zijn gegevens elektronisch in authentieke bronnen te controleren. Hij zou dan zelf onjuistheden m.b.t. zijn gegevens kunnen signaleren. Dit vereist vanzelfsprekend dat de nodige veiligheidsmaatregelen worden genomen en meer in het bijzonder een degelijke authenticatie wordt vereist teneinde te verzekeren dat de burger alleen maar zijn eigen gegevens kan raadplegen.
25. De Commissie stelt tot slot vast dat het tweede lid van artikel 3 van het ontwerp in de mogelijkheid voorziet om een aantal taken aan een "onderaannemer" toe te bedelen. Zij wijst er op dat in deze hypothese rekening dient te worden gehouden met artikel 16, § 1, WVP.

Artikel 4

26. Artikel 4 van het ontwerp voorziet dat de Vlaamse Regering onder bepaalde voorwaarden de erkenning van een gegevensbron als authentieke bron kan intrekken of aanvullende voorwaarden kan stellen. De Vlaamse Regering kan deze beslissing pas nemen na advies van het MAGDA-samenwerkingsverband.
27. Gelet op het feit dat voor de erkenning van een gegevensbron die persoonsgegevens bevat, het advies van zowel het MAGDA-samenwerkingsverband als de toezichtcommissie verplicht is, adviseert de Commissie om voor de intrekking van de erkenning dezelfde modaliteiten te voorzien en dus ook het advies van de toezichtcommissie verplichtend te stellen. Zoniet wordt de indruk gewekt dat het advies van het MAGDA-samenwerkingsverband zwaarder doorweegt.
28. Ze verwijst in dit verband ook naar haar opmerking in verband met het gevolg dat aan deze adviezen dient te worden verleend (zie ook artikel 2).

Artikel 5

29. In artikel 5 van het ontwerp worden een aantal authentieke bronnen opgesomd die op federaal niveau beheerd worden. De Commissie wijst er op dat er nog heel wat andere federale authentieke bronnen bestaan, zoals bijvoorbeeld het repertorium van de voertuigen bij de Dienst Inschrijving Voertuigen van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, het Kadaster, enz. Artikel 5 dient dan ook in die zin te worden geformuleerd dat het een niet-exhaustieve opsomming betreft.
30. De Commissie onderlijnt dat deze oplistijng van federale authentieke gegevensbronnen door de Vlaamse Regering, er de instanties - die toegang wensen te verkrijgen tot de gegevens opgenomen in die gegevensbronnen - niet van de plicht ontslaat om hiertoe een machtiging van het bevoegde sectoraal comité binnen de Commissie te verkrijgen. Voorliggende "erkenning" door de Vlaamse Regering kan niet tot gevolg hebben dat de gegevens zouden mogen worden opgehaald uit een kopie van de federale gegevensbron die op Vlaams niveau wordt bijgehouden. Men moet altijd naar de authentieke bron zelf gaan. Dit betekent dus dat het bevoegde sectoraal comité zal nagaan of alle basisprincipes van de WVP - zoals o.a. finaliteit, proportionaliteit, veiligheid, enz. - en de andere reglementaire bepalingen die op de betrokken gegevensbank van toepassing zijn, gerespecteerd worden.

Artikel 6

31. Uit de lectuur van de artikelen 6 en 8 van het ontwerp blijkt duidelijk dat CORVE zal zorgen voor de mededeling zowel uit "regionale" als "federale" authentieke gegevensbronnen. Wanneer men de toelichting bij artikel 6 in de nota aan de Vlaamse Regering leest, wordt de indruk gewekt dat CORVE enkel bij de mededeling van "federale" gegevens tussenkomt. Het is dus aangewezen dat de tekst van de nota op dit punt in overeenstemming wordt gebracht met de betrokken bepalingen van het ontwerp.
32. Op bladzijde 6 van de nota aan de Vlaamse Regering wordt gesteld dat CORVE voortaan zal optreden als dienstenintegrator. Dienstenintegratie vormt een specifiek doeleinde dat heel wat privacy-implicaties heeft.
33. De Commissie blijft van oordeel dat dit decretaal moet onderbouwd worden. In haar advies nr. 01/2008 van 16 januari 2008 *m.b.t. het ontwerp van decreet betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*, vestigde zij in de punten 18 – 20 reeds de aandacht op de noodzaak van een decretale omkadering van wat toen als "kruispuntbanken" werden bestempeld maar waarmee eigenlijk dienstenintegratoren werden bedoeld. Zowel de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid als het eHealth-platform zijn wettelijk onderbouwd. Ook voor de Federale Dienstenintegrator (Fedict) wordt momenteel een wettelijke basis uitgewerkt (cf. advies nr. 41/2008). Enkel hierdoor wordt voldaan aan de eisen van artikel 22 *Grondwet*.
34. Het feit dat in artikel 8 van het ontwerp, bij het omschrijven van de functionaliteiten van het MAGDA-platform, gewag gemaakt wordt van het opnemen van de integratorfunctie, doet daaraan geen afbreuk. Dit platform is eigenlijk het systeem via dewelke de beheerder ervan, CORVE, zijn taken vervult. Er moet dus een onderscheid gemaakt worden tussen enerzijds het systeem en anderzijds CORVE als beheerder van dat systeem.
35. Rekening houdend met de opgesomde functionaliteiten van het MAGDA-platform is het duidelijk dat CORVE een dienstenintegrator is. Een casuele vermelding van dit feit in het verslag aan de regering dat CORVE als dienstenintegrator zal optreden, is dus onvoldoende.
36. Ondermeer de volgende punten dienen volgens de Commissie decretaal verankerd te worden:

- dienstenintegratie dient te worden beschouwd als een afzonderlijk doeleinde en niet zomaar de afgeleide van of inherent aan een ander doeleinde, het is de maatstaf aan de hand waarvan alle aspecten van dit integratieproces moeten worden beoordeeld op ondermeer hun doelgebondenheid, hun proportionaliteit, hun veiligheid;
- het werkterrein van een dienstenintegrator moet duidelijk afgelijnd en voldoende homogeen zijn;
- het aanbieden van de geïntegreerde dienst impliceert dat de verschillende deelprocessen op elkaar worden afgestemd. Daartoe moeten precieze afspraken worden gemaakt over het uitvoeren van de diverse taken (*service level agreements*);
- zich organiseren volgens cirkels van vertrouwen;
- opgave van de verantwoordelijke van de verwerking bij wie men zijn recht van toegang, verbetering en verwijdering kan uitoefenen;
- de dienstenintegrator moet bij de dienstenintegratie de machtigingen naleven;
- de dienstenintegrator moet duidelijke informatie omtrent alle facetten van zijn werking openbaar maken;
- de dienstenintegrator moet over een interne informatieveiligheidsdienst beschikken met stimulerende, coördinerende en eventueel regulerende functie t.a.v. de aanbieders van deeldiensten en de gebruikers van geïntegreerde diensten;
- de naleving van de veiligheidsvereisten, zoals voorzien door artikel 16 WVP, door de dienstenintegrator en gebruikers van geïntegreerde diensten wordt jaarlijks geëvalueerd door een extern controleorgaan.

37. De Commissie beseft dat het op punt stellen van een decretale omkadering enige tijd zal in beslag nemen. Daartegenover staat dat ondertussen de continuïteit van de openbare dienstverlening moet verzekerd worden en blijven. Dit vereist dat CORVE minstens een aantal taken van dienstenintegratie zou moeten kunnen opnemen. In afwachting van een decretale basis kan de Commissie aanvaarden dat de rol van CORVE als dienstenintegrator wordt uitgewerkt en opgenomen in dit besluit. Zo wordt alvast in een reglementaire grondslag voorzien. Het kan echter slechts een tijdelijke oplossing zijn. Dit impliceert dat ofwel het besluit binnen een redelijke termijn moet worden bekrachtigd door een decreet ofwel dat de relevante bepalingen in een decreet moeten worden opgenomen. In het licht hiervan wenst de Commissie dan ook dat het aangepaste besluit aan haar voor advies wordt voorgelegd.

38. Voor het overige verwijst de Commissie in dit verband naar het advies dat zij op een van haar volgende zittingen zal uitbrengen m.b.t. dienstenintegratie.

Artikel 7

39. Het organiseren van een degelijk systeem van gebruikers- en toegangsbeheer geschiedt best volgens een systeem van cirkels van vertrouwen. Dit houdt in dat tussen de bij elektronische dienstverlening betrokken instanties duidelijke afspraken worden gemaakt over:

- wie welke authenticaties, verificaties en controles verricht aan de hand van welke middelen en daarvoor verantwoordelijk en aansprakelijk is;
- hoe tussen de betrokken instanties de resultaten van de verrichte authenticaties, verificaties en controles op een veilige wijze elektronisch worden uitgewisseld;
- wie welke loggings bijhoudt;
- hoe ervoor wordt gezorgd dat bij onderzoek, op eigen initiatief van een controle-orgaan of n.a.v. klacht, een volledige tracing (wie, wat, waar, wanneer, waarom) kan geschieden van welke natuurlijke persoon welke dienst of transactie m.b.t. welke burger of onderneming wanneer, via welk kanaal en voor welke doeleinden heeft gebruikt.

40. Het gaat dus niet zonder meer op om de organisatie van dit systeem toe te vertrouwen aan één organisatie. De organisatie van de componenten ervan binnen de Vlaamse Overheid geschiedt bovendien best door de Vlaamse dienstenintegrator, waar nuttig in permanente samenspraak met andere betrokken dienstenintegratoren op andere overheidsniveau's of -sectoren.

Artikel 8

41. In het licht van wat hiervoor 33 tot 38 werd uiteengezet, zal artikel 8 moeten herbekeken worden. In dit artikel worden de functionaliteiten van het MAGDA-platform opgesomd. Dit platform is eigenlijk het systeem via dewelke de beheerder ervan, CORVE, zijn taken als dienstenintegrator zal vervullen. Het zou dus correcter zijn om in dit artikel een onderscheid te maken tussen enerzijds het systeem en anderzijds de taken van CORVE als beheerder van dat systeem.

42. Vermits via dit platform aan dienstenintegratie zal gedaan worden, is het aangewezen om in artikel 8, tweede lid, 1°, dezelfde term te gebruiken. De uitdrukking "*opnemen van de integratorfunctie*" wekt de indruk dat ook tot gegevensintegratie zou kunnen worden overgegaan.

43. Zoals reeds aangehaald in eerdere adviezen³, is de Commissie van oordeel dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer beter kan gewaarborgd worden door dienstenintegratie dan door gegevensintegratie, daar er hierbij geen massale centrale opslag van persoonsgegevens plaatsvindt. Zij vestigt er de aandacht op dat - om te vermijden dat het principe van dienstenintegratie wordt uitgehold - punt 3° van artikel 8 zo restrictief mogelijk dient te worden geïnterpreteerd. Het is aangewezen om dit ook in de tekst van het ontwerp en/of in de nota aan de Vlaamse Regering te vermelden.
44. Met het oog op de gegevensuitwisseling via het MAGDA-platform zullen verwijzingsrepertoria worden bijgehouden (artikel 8, tweede lid, 5°, van het ontwerp). De opname van personen in deze repertoria kan leiden tot de verzameling en bewaring van gevoelige gegevens, bijvoorbeeld wanneer men een gegevensuitwisseling met het Centraal Strafrechtregister wenst op te zetten.
45. Wanneer een gegevensuitwisseling effectief zou leiden tot het verzamelen van gevoelige gegevens via de verwijzingsrepertoria, moet dit in de machtigingsaanvraag worden vermeld, zodat de toezichtcommissie kan beoordelen of de integratie in de verwijzingsrepertoria verantwoord en noodzakelijk is. De Commissie is van oordeel dat dit aandachtspunt moet worden geïntegreerd in artikel 8 van het ontwerp.

Artikel 10

46. Krachtens deze bepaling treden het decreet en het besluit in werking op de dag van de bekendmaking van dit laatste in het Belgisch Staatsblad. Zonder zich de bevoegdheid van de Raad van State te willen aanmatigen, wenst de Commissie er toch de aandacht op te vestigen dat men bij een niet in de tijd gespreide inwerkingtreding van het decreet het risico loopt dat elektronische gegevensuitwisselingen tussen diverse Vlaamse overheden een tijdlang zouden kunnen geblokkeerd geraken.
47. Vanaf de inwerkingtreding van het decreet is elke elektronische mededeling van persoonsgegevens onderworpen aan een machtiging van de toezichtcommissie (artikel 8). Zolang die toezichtcommissie niet is samengesteld kunnen er evenwel geen machtigingen verleend worden.

---

³ Advies nr. 41/2008 van 17 december 2008 en advies nr. 14/2008 van 2 april 2008.

48. Het lijkt dan ook aangewezen om eerst de bepalingen van het decreet die toelaten de toezichtcommissie samen te stellen in werking te laten treden en alle andere bepalingen pas in een latere fase.

III. BESLUIT

49. De Commissie is van oordeel dat het voorgelegde ontwerp over het algemeen beantwoordt aan de vereisten van de WVP. Zij ziet evenwel nog de volgende te verbeteren punten:

- Verduidelijken welke actor het initiatief neemt om een authentieke gegevensbron te erkennen en vastleggen wat in deze context de gevolgen zijn van de adviezen van het MAGDA-samenwerkingsverband en de toezichtcommissie (randnummers 3-7).
- Een systeem voorzien dat toelaat om de afnemers te verwittigen wanneer geleverde gegevens incorrect/onvolledig/onnauwkeurig zijn (randnummer 10).
- Artikel 2, derde lid, van het ontwerp schrappen (randnummers 11-14).
- CORVE de taak geven om de samenwerking tussen de diverse authentieke gegevensbronnen te organiseren (randnummer 18).
- Afnemers van gegevens verplichten om onjuistheden/onvolledigheden/onnauwkeurigheden aan het meldpunt over te maken (randnummer 23) en de actor die dergelijke problemen signaleert, hieromtrent ook feedback geven (randnummer 24).
- Voor de intrekking van een erkenning van een authentieke bron het advies van de toezichtcommissie vragen (randnummer 27).
- De opsomming van de federale authentieke bronnen een niet-limitatief karakter geven (randnummer 29).
- Verduidelijken dat CORVE niet alleen tussenkomt bij een gegevensoverdracht vanuit een federale bron (randnummer 31).
- Een decretale basis uitwerken voor CORVE als dienstenintegrator (randnummers 33-38).
- Het systeem van gebruikers- en toegangsbeheer te organiseren overeenkomstig de principes vastgelegd in de randnummers 39 en 40;
- In het ontwerp een duidelijk onderscheid maken tussen het MAGDA-platform en CORVE, alsook duidelijk vermelden dat aan dienstenintegratie zal worden gedaan (randnummers 41-42).
- Artikel 8, 3° van het ontwerp restrictief interpreteren (randnummer 43).
- In een machtigingsaanvraag expliciet vermelden wanneer gevoelige gegevens worden verwerkt (randnummers 44-45).
- Een in de tijd gespreide inwerkingtreding voorzien van de diverse artikelen in het decreet en het besluit (randnummers 46-48).

OM DEZE REDENEN

Brengt de Commissie een ongunstig advies uit aangaande het voorgelegde ontwerp en vraagt dat rekening wordt gehouden met de hierboven gemaakte opmerkingen (zie randnummer 49).

Voor de Administrateur m.v.,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere